

Вчера, 28 декември 2012 г. в Софийските централни гробища беше погребан о. р. ген.-лейт. **Владимир Тодоров** – последният началник на Първо главно управление (ПГУ, разузнаването) на Държавна сигурност.

Той почина на 23 декември 2012 г. на 87-годишна възраст. Това беше един от последните хора в Живковото разузнаване запознати с операцията по [убийството на писателя Георги Марков](#) в Лондон през 1978 г., както и човекът утвърдил последния план за кражбата на оригинала на Паисиевата история през 1985 г.

Последната година той беше прикован на легло в резултат на инсулт.

Ген. Тодоров беше почетен председател на асоциацията на разузнавачите от запаса, която разпространи съобщение за кончината му. В него се казва:

⋮

„С дълбоко прискърбие съобщаваме, че ни напусна последният началник на социалистическото разузнаване о.р. генерал-лейтенант Владимир Тодоров, почетен председател на Асоциацията на разузнавачите от запаса. Генералът, който служи цели 42 години в системата на МВР. Воинът, който винаги категорично, с думи и дела, защитаваше ясната позиция, че българското разузнаване е служило единствено на Отечеството, в защита на националната сигурност на България.“

Дейност преди 9 септември 1944 г.

Владимир Тодоров е роден на 30 август 1925 г. в с. Аврамов, Сливенско в семейство на земеделец. В официалната му кадрова характеристика в разузнаването е отбелязан интересен факт, който дори по комунистическо време не е заличен – като ученик в Котленската гимназия е включен в организацията „Бранник”. Това обстоятелство, изглежда, не повлиява на бъдещата му кариера. По-късно комунистическата власт приема, че той не е развивал активна дейност в организацията, обявена след 9 септември за фашистка.

През 1943 г. Тодоров става член на РМС и ятак на партизаните от отряд „Съби Димитров”. След провал през ноември 1943 г. е задържан от полицията и осъден на 15 години затвор. Присъдата си излежава в Сливенския затвор. Тодоров е освободен от затвора на 9 септември 1944 г. и довършва образованието си през 1946 г. Впоследствие той е избран за председател на ремсовата организация и за член на околийския комитет на РМС. През 1945 г. става член на БКП. След като завършва средното си образование, Тодоров започва работа в окръжния комитет на РМС като завеждащ организационния отдел.

В Министерството на вътрешните работи

През февруари 1947 г. той постъпва в системата на вътрешното министерство като разузнавач по ДС в Окръжно управление на МВР в Бургас. През 1948 г. преминава на работа като началник на група в I отдел на Дирекция Държавна сигурност, чиято главна задача е да преследва политическите противници на БКП.

